

המבקש: רומן זדורוב - בעל אזרחות אוקראינית 708847

ע"י ב"כ עו"ד ירום הלוי

מרחוב ארלוזורוב 145, ת"א

טל' 050-5690130, פקס- 03-6966815

-נגד-

המשיבה: מדינת ישראל – פרקליטות המדינה

תגובת הנאשם לכתב האישום

1. סעי' 1-6 – מוסכמים בסייגים להלן:
לגבי סעי' 6 – מוכחש כי המנוחה עזבה את הפרגולה בשעה 13:30 משום שהיא עזבה אותה הרבה קודם לכן.
מוכחש כי המנוחה עלתה בגרם המדרגות אל הקומה השניה משום ששירותי הבנות נמצאו בקומת הביניים, ולקומת הביניים היא עלתה.
מוכחש כי המנוחה עלתה אל השירותי הבנות דווקא מגרם המדרגות הקרוב לרחבת הכניסה (רחבת ט'), ויתכן כי עלתה אליהם מגרם המדרגות, הסמוך ליציאה מהבנין.
2. סעי' 7-15 – מוכחשים.
3. סעי' 16 – מלבד שלוש המילים הראשונות, מוסכם.
4. סעי' 17 – מוכחש מלבד העובדה כי שלושה ימים לאחר יום רצח המנוחה, הנאשם השליך לאשפה את מכנסיו, וזאת מהסיבה היחידה שהוא הבין כי הם כבר צרים על מידותיו (והם כלל לא היו מוכתמים בדם המנוחה). את כל יתר בגדיו ומלבושו ביום הרצח הוא לא השליך: את הנעליים עמן עבד, שהיו אמורות לבוסס בדמה של המנוחה, את גרבייו, חגורתו, חולצותיו, והג'קט שלו!
בנסיבות אלה הטענה כי הותיר אצלו את נעליו המרופטות והכביכול "מוכתמות בדם המנוחה" (מן הסתם גם בתוך חריצי הסוליות) וניקה אותן, במקום

להשליכן ביחד עם המכנסיים, שהיו כביכול "מוכתמים בדם המנוחה", היא עלבון לאינטליגנציה.

5. סעי' 18 – מוכחש.

6. הנאשם איננו טוען למשפט זוטא. הוא מסכים כי אימרתיו, כולל שיחזורו, היו אמנם קבילים, אולם מנגד היו חסרי משקל בנסיבות בהן ניגבו ויצאו אל הפועל! הודאותיו, כמין גם שיחזוריו, היו תוצאה של הדרכת החוקרים והדחת והדרכת המדובב, אשר שיתפו פעולה ביניהם ב"פעולת מלקחיים" כדי להדיחו להודאת שווא ברצח, והצליחו בכך בשל נתוני האישיותיים והחברתיים של הנאשם בעת החקירה ובאותה תקופה (בהקשר לכך יצוין למשל כי כל ה"פרטים המוכמנים", שיוחסו לאימרות הנאשם, ללא יוצא מן הכלל, היו ידועים לחוקרים עוד לפני שהנאשם נעצר (4 ימים לאחר הרצח), וחלקם היו ידועים להם עוד מיום הרצח עצמו. זאת, בין אם הם נודעו להם מתוקף תפקידם, ובין אם הם היו נחלת הכלל, משום שכבר התפרסמו מפה לאוזן בקצרים, "כאש בשדה קוצים", כבר בסמוך לאחר מציאת גופת המנוחה בתא השירותים; ובין אם משום שפורסמו בתקשורת).

7. לנאשם טענת אליבי, אולם אליבי זה הוא אינו פרי זכרוננו אלא כזה שמוכח מהראיות הנסיבתיות בתיק (והוחמץ במשפט הראשון, בדיוק כפי שהוחמצה למשל טעותה של ראש המעבדה הביולוגית לשעבר, לגבי כתם דמה של המנוחה, שבמציאות נמצא בתוך התא השלישי). לכן האליבי אינו מעוגן בזמן מדויק (בדקות) אולם הוא נובע, מן הסתם, מהעובדה המוכחת כי המנוחה עלתה לשירותים בהם נרצחה, זמן רב לפני שהנאשם נכנס בכלל אל תוך שטח ביה"ס (בצהריים), לאחר שקיבל מחוצה לו את הדבק לו המתין (והוכחת אליבי זה דומה, כאמור, לטעות ראש המעבדה הביולוגית לשעבר, שאף היא אותרה לאחר חיבור מסמכים רבים, שהובילו למסקנה ברורה).

8. לנאשם גם שתי טענות מן הצדק.

הראשונה: אכיפה ברגנית קיצונית בחומרתה - הפרקליטות נמנעת משיקולים זרים לחקור את א.ק. (אולגה קרבצ'נקו) תחת אזהרה בחשד לרצח המנוחה, ובהמשך להאשימה ברצח המנוחה! הכל בשל חוסר רצונה להודות בעובדה כי במשפט הראשון (וכן בהליכים הנוספים שהתקיימו בעקבותיו) הובילה להרשעת הנאשם ברצח, למרות היותו חף מפשע!

כל זאת חרף קיומן של עשרות ראיות, כולל ראיות פורנזיות, המוכיחות במאה אחוז כי א.ק. היא שרצחה את המנוחה! (חלקן נכלל בבקשה שהגיש הח"מ בתיק הנדון בחודש מאי 2021, לגביית עדות מוקדמת מ-א.ק.).

ביום 14.7.21 החליט פרקליט המדינה החלטה שגויה, מקוממת, תמוהה וכפולה: הן לנהל את המשפט החוזר כנגד הנאשם והן (פתאום, לאחר תשע שנים) לסגור את התיק כנגד א.ק. כל זאת לא רק חרף כל הראיות המפלילות כנגדה אלא גם תוך התעלמות (שלא לומר "צפצוף") מוחלטת מהחלטת כב' המשנה לנשיאת העליון מלצר, בהחלטתו על קיום משפט חוזר לנאשם (מ"ח 6881/19)! זאת משום שבסעי' 185-188, 191 לאותה החלטה כב' השופט מלצר הורה לבהמ"ש הנכבד המחוזי להתעמק במסגרת המשפט החוזר גם בסוגיית הדנ"א המיטוכונדריאלי, סוגיה הקשורה כולה ב-א.ק ובשערה שנאספה מבטנה של המנוחה, ונמצאה תואמת את הדנ"א המיטו' של א.ח (שיש לו אליבי מוצק לשעת הרצח, ומסר כבר ב-2012 כי א.ק סיפרה לו שרצחה את המנוחה כשהיא לבושה במכנסיו ובסריג שלו). כב' השופט מלצר ציין בסעי' 183 סיפא להחלטה כי **בהחלט יתכן שבדברים אלה א.ח מסר לגבי א.ק פרט מוכמן(!), כלומר שיתכן כי יתברר שא.ק היא הרוצחת של המנוחה, אלא שאת פרקליט המדינה זה כלל לא מעניין, ומשיקולים זרים!**

בתגובה להחלטת פרקליט המדינה, שלח לו אפוא הח"מ מכתב ביום 15.8.21, אליו צורף מיקבץ גדול של הראיות, המפלילות את א.ק ברצח המנוחה. במכתב ביקשו לשנות את החלטתו או למצער לנמקה, בהתייחס לכל הראיות שצורפו. משלא נענה, שלח לו מכתב נוסף ביום 12.9.21, שאף הוא טרם נענה. העתק שני המכתבים מצ"ב **כנספחים א', ב'.**

האכיפה הבררנית במקרה הנדון היא חמורה במיוחד משום שהיא לא מפלה בין שווים אלא מותירה חופשיה ומאושרת את האשמה האמיתית ברצח המנוחה, ובמקביל מבקשת להרשיע ברצח, בפעם השלישית, את החף מפשע, ש"פשעו" היחיד היה תמימותו וחולשתו הנפשית, שהביאוהו להודות הודאת שווא ברצח שלא ביצע.

האמור לעיל, שכמובן עוד יפורט היטב במהלך המשפט, תואם את סיכומו של כב' המשנה לנשיאת בהמ"ש העליון, מלצר, שקבע בזכותו את חייבטוב מרצח, בע"פ 2868/13, **חייבטוב נ' מ"י**, בסעי' 12 לפסק דינו, כי: "מכלול הפגמים [בהפעלת המדובב שם] עומד לפיכך אפילו בתנאי המחמיר שנקבע ב-עניין יפת, שדרש כי על מנת שתתקבל טענת הגנה מן הצדק יש להוכיח "התנהגות בלתי נסבלת ושערורייתית" של הרשות (כאן הגוף החוקר). עיינו: שם, בעמ' 370. מקל וחומר שהתנהלות זו עומדת בדרישות (המקלות יותר), שהותו לצורך קבלת הטענה של ההגנה מן הצדק ב-עניין בורוביץ".

השניה: עיוות דין – החוקרים עיוותו את דינו של הנאשם למן ראשית החקירה ועד אחריתה, במספר רב של פעולות ומחדלים בלתי חוקיים ושערווייתם, בודאי בהצטברם יחדיו, שביצעו בעצמם ו/או בשיתוף פעולה עם אחרים, כמו למשל עם המדובבים שהופעלו כנגד הנאשם. פעולות ומחדלים אלה, מבססים אף הם טענה ראויה מן הצדק, שבעטייה ראוי לזכות את הנאשם.

בנוסף לפעולות והמחדלים שביצעו החוקרים, ארעו בתיק פעולות שביצעו גם אחרים, ואשר עיוותו גם הן את דינו של הנאשם, כמו למשל **השלכה לפח של המבחנות, שהכילו את החומר שנאסף מתחת לציפורניה של המנוחה(!)(להלן: החומר) וזאת בשנת 2008 – בעיצומה של פרשת התביעה במשפט הראשון!**

לא רק שהמעבדה הביולוגית בדקה בזמנו את החומר רק לנוכחות דנ"א זיכרי, אלא שהיא עשתה זאת עם מיכשור שלא משתווה למיכשור הקיים כיום. לכן ברור כי לו היתה בודקת את החומר לנוכחות דנ"א ניקבי, וגם היתה עושה זאת באמצעות המיכשור החדש הקיים כיום, הרי שהבדיקה הזו היתה עשויה לספק עוד ראיה פורנזית כנגד א.ק. ראיה כזו היתה כמובן מונעת (סוף סוף) ספין נוסף מבית היוצר של המשיבה (המזמנת לנו "מחלצים אלמוניים" ו"אנסים אלמוניים", וראו בנדון בהמשך, והמשנה חליפות את טיעוניה ועמדותיה), ומביאה לציון ולנאשם גואל.

השלכת המבחנות, ללא יכולת לאפשר לנאשם ולנאשם עוד במשפט הראשון (וכמובן גם לאחריו) לבדוק את החומר באמצעות מומחה מטעם, היא דוגמה נפלאה לזלזול המשיבה והמשטרה בזכויות הנאשם, שהיה מנת חלקו כל המשפט הראשון, ובינתיים גם במשפט החוזר.

בהקשר להשלכת החומר לפח אי אפשר שלא להזכיר כי באופן פנטסטי וחריג ביותר פתחה הפרקליטות, כידוע לבהמ"ש הנכבד, בחקירה פורנזית מקיפה ביום 5.8.21, וזאת 15 שנה אחרי הרצח המיוחס לנאשם, וחודשיים(!) בלבד לפני תחילת ההוכחות במשפטו החוזר!

בטענה להצדקת פעולתה החריגה ביותר, היא טענה בדיון ביום 26.8.21, בע' 91 (27-29) כי כיום ישנו ציוד מתקדם יותר לאיתור והשוואת דנ"א, ואולם ציוד חדש זה לא הופעל בנסיון לבדוק את החומר משום שזה אבד לנצח! במקום זה הוא שימש לבדיקת עשרות כתמי דם שנמצאו על בגדי המנוחה ועל פריטים שונים בזירה, וכולם נמצאו שייכים למנוחה (עפ"י חו"ד חדשה מיום 3.10.21 שהח"מ קיבל מהפרקליטות ביום 4.10.21).

לח"מ אין ספק כי בהמ"ש הנכבד ישמע מהמשיבה גם במשפט החוזר המון תירוצים וספינים, בכל ה"חזיתות", והח"מ מקווה שהפעם הם ייגפו אל מול הראיות, הברורות כשמש.

 ירום הלוי, עו"ד
 ב"כ הנאשם